

4356

ΠΡΙΓΚΗΠΙΑΝΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

ΣΥΛΛΟΓΗ

Κ. ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗ

SMANOGLIO
EGARO

İSTANBUL
1 9 6 0
NUR BASIMEVİ

ΠΡΙΓΚΗΠΙΑΝΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

SISMANOGLIO
MEGARARO

ΣΥΛΛΟΓΗ

Κ. ΚΩΣΤΟΓΙΑΝΝΗ

ΙΣΤΑΝΒΟΥΛ
1 9 6 0
NUR BASIMEVİ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τὴν ψυχολογίαν ἑνὸς λαοῦ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ λαϊκὰ τραγούδια πὸν εἶναι ὁ καθρέφτης τῆς ψυχῆς του, μᾶς τὴ φανερώνουν καὶ οἱ λαϊκὲς παροιμίες.

Ποιὸ εἶναι τὸ πνευματικὸ ἐπίπεδο, ἡ πολιτιστικὴ καὶ ἠθικὴ κατάστασις, ὁ τρόπος ἀντιμετώπισεως κοινωνικῶν, πολιτικῶν, θρησκευτικῶν, ὑγειονομικῶν καὶ λοιπῶν προβλημάτων, ποῖα εἶναι ἡ νοημοσύνη, ἡ κρίσις, ἡ βούλησις, ἡ συναισθηματικὴ κατάστασις καὶ τέλος ποῖα τὰ ἐνδιαφέροντα ἑνὸς ἔθνους σὲ μιὰ ὠρισμένη ἐποχὴ φαίνονται καθαρὰ σὲ τὶς λαϊκὲς παροιμίες του.

Οἱ Ἀρχαῖες Ἑλληνικὲς παροιμίες δείχνουν ἕνα λαὸ μὲ πνευματικότητα πὸν ἔχει φθάσει στὸ ἀποκορύφωμά της. Ἄν ἀφήσωμε τὴν ἀρχαιότητα καὶ ἔλθωμε στὰ Βυζαντινὰ χρόνια θὰ δοῦμε ὅτι οἱ Βυζαντινὲς παροιμίες εἶναι ἐπηρεασμένες ἀπὸ τὸ θρησκευτικὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς. Τέλος ἂν ἐξετάσωμε τὶς παροιμίες τῆς σημερινῆς ἐποχῆς μας θὰ δοῦμε ὅτι ὅλες οἱ ἐπιτεύξεις μας, ἡ συναισθηματικὴ μας κατάστασις καὶ ὅλα τὰ προβλήματα μας καθρεφτίζονται σ' αὐτές. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι κατὰ τὰ μαῦρα χρόνια τῆς Γερμανικῆς κατοχῆς στὴν Ἑλλάδα καμμιά χαρούμενη καὶ αισιόδοξη λαϊκὴ παροιμία δὲν κυκλοφοροῦσε ἐκεῖ.

Οἱ λαϊκὲς παροιμίες ἐπειδὴ βγαίνουν ἀπὸ τὸ λαὸ καὶ

προορίζονται γιὰ τὸ λαὸ ἔχουν τεραστίαι παιδαγωγικὴ ἀξία. Τὰ νοήματά τους δίδονται δογματικά, σὰν συνειδητοὶ νόμοι, δὲν χωροῦν καμμιά ἀμφισβήτησι, κανέναν ἔλεγχο, παραγγέλουν, διατάσσουν μόνον καὶ περιμένουν ἀκέραια τὴν ἐκτέλεσι. Τὸ παιδί ἐξοικειώνεται κατὰ ἕνα μέρος μὲ τὰ προβλήματα τῆς φυλῆς του καὶ τῆς ἐποχῆς του διὰ τῶν παροιμιῶν καὶ βρίσκει τὶς λύσεις των μέσα σὲ τὶς παροιμίες. Ἀνποῦμαι πὸν τὰ στενὰ ὄρια τοῦ προλόγου μου δὲν μοῦ ἐπιτρέπουν νὰ σημειώσω τὶς παρατηρήσεις τὶς ὁποῖες ἔκαμα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διδασκαλίας τῶν λαϊκῶν παροιμιῶν στὴν ὥρα τῶν «ἐλευθέρων ἀνακοινώσεων» στοὺς μαθητὰς τῆς Ε' τάξεως τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς Πριγκήπου οἱ ὁποῖοι καὶ συγκέντρωσαν τὶς παροιμίες τῆς παρούσης συλλογῆς.

Κ. Κωστώγιαννης

ΜΑΘΗΤΑΙ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ ΤΗΣ Ε΄ ΤΑΞΕΩΣ

Βασιλοπούλου Έλενη
Ζωγράφου Στυλιανή
Καραγκιόζη Άθηνά
Μαγδάκης Γεώργιος
Μελισσοῦ Άννα
Περβανᾶς Ιωάννης
Περβανᾶς Κωνσταντῖνος
Ξύδας Παντελής
Ξύδας Κωνσταντῖνος
Βερβέρογλου Μαρία
Στεφάνου Πέτρος
Σπέγγου Φωτεινή
Τριανταφυλλίδης Γεώργιος
Τσόρμαν Χρήστος
Χαραλαμπίδης Θεόδωρος
Φονλάνγκε Άλεξάνδρα

A

1. "Άκουε γέρου συμβουλή καὶ παιδεμένου γνώσι.
2. 'Αγάλια-άγάλια γίνεται ἡ ἀγουρίδα μέλι.
3. "Αναψε τὸ λυχνάρι σου προτοῦ νὰ σ' εὔρη ἡ νύχτα.
4. 'Ακαμάτης νέος, γέρος διακονιάρης.
5. "Αν πεινάη ὁ ἀκαμάτης, ψυχοπόνεση δὲν ἔχει.
6. 'Αρνὶ ποῦ βλέπει ὁ Θεός, ὁ λύκος δὲν τὸ τρώει.
7. "Αν χάθηκαν τὰ χρήματα ἢ μόρφωσι ἀπομένει.
8. 'Αδικίας σπειρὶ σπαρμένο κι' ἄν φυτρώση δὲν στα-
χιάζει.
9. "Ας μὲ λένε Κύριο δεῖνα καὶ ἄς φοφῶ ἀπὸ τὴν πείνα.
10. "Αν ἔχης τύχη διάβαινε καὶ ριζικὸ περπάτει.
11. 'Απορία ψάλτου βήξ.
12. "Ανθρωπος ἀγράμματος ξύλον ἀπελέκητον.
13. "Αλλα λογαριάζει ὁ Μάρτης καὶ ἄλλα ἢ Σαρακοστή.
14. "Αν στὸ τραπέζι δώδεκα χωροῦν, δέκατος τρίτος δὲν χωρεῖ.
15. 'Αγάπα τὸν πλησίον σου μὲ τὰ ἐλαττώματά του.
16. 'Αλλοίμονο σὲ 'κείνον ποῦ δὲν ἔχει νύχια νὰ ξυστῆ.
17. "Αν χάσωμε τὸ θάρρος, ἔχομε χάσει τὰ πάντα.
18. "Αν τὸ πλοῖον τῆς ζωῆς μου φρόνησις τὸ κυριαρχῆ εἰς
λιμένα εὐτυχίας θέλει κατευωδοθῆ.
19. 'Αγαπούμε πάντα ὅσους μᾶς θαυμάζουν, μὰ δυστυχῶς
ποτὲ τοὺς ἄξιους.
20. "Αλλα τὰ μάτια τοῦ λαγοῦ κι' ἄλλα τῆς κουκουβάγιας.
21. 'Απ' τὰ καλὰ τὰ μαζωμένα πέρνει ὁ διάλος μερικά,
κι' ἀπ' τὰ κακὰ κι' αὐτὸν κι' αὐτά.

22. Ἀμαρτίαι γονέων παιδεύουσι τέκνα.
23. Αἱ νέαι γενεαὶ ἐπιβάλλουσι νέα καθήκοντα.
24. Ἀκαμασιά, σπιτιοῦ ξεθεμελιώστρα.
25. Ἀπὸ Αὐγουστο χειμῶνα κί ἀπὸ Μάρτη καλοκαίρι.
26. Ἀλλοίμονο στὸν ὄρφανὸ κί ἄς εἶναι μὲ τὰ γένεια.
27. Ἀπ' αὐτὰ ποὺ λές, κυρά μου, χορτασμένη εἶν' ἡ καρδιά μου.
28. Ἀπ' τὴ ροδιά θγαίνει ἀγκάθι κί ἀπ' τ' ἀγκάθι θγαίνει ρόδο.
29. Ἀλλοῦ τὸ ὄνειρο κί ἄλλοῦ τὸ θαῦμα.
30. Ἀπὸ τότε ποὺ βγήκε ἡ συγγνώμη ἔλειψε τὸ φιλότιμο.

Β

31. Βασιλικὸς κί ἂν μαραθὴ ἢ μυρωδιά του μένει.
32. Βάστα με νὰ σὲ βαστῶ ν' ἀνεβοῦμε στὸ βουνό.
33. Βοήθα με πτωχέ, μὴν γίνω σ' ἂν ἐσέ.
34. Βουνὸ μὲ βουνὸ δὲν σμίγει.

Γ

35. Γροσάκι, τὸ γροσάκι γεμίζει τὸ σακουλάκι.
36. Γελάει ὁ μωρὸς κ' ἄντινι βλέπη.
37. Γιὰ νὰ μπορῆς νὰ λές ψέμματα, εἶναι ἀπαραίτητο ν' ἄχης ἰσχυρὸ μνημονικό.
38. Γιατὶ εἶναι ὁ σβέρκος του χοντρός γιατί κάνει τὴ δουλειά του μοναχός.

Δ

39. Δρόμος ποὺ φαίνεται ὁδηγὸ δὲν θέλει.

40. Δεῖξε μου τὸ φίλο σου νὰ σοῦ πῶ ποιὸς εἶσαι.
41. Δὲν μπορεῖ νὰ ἔχη κανένας μεγαλύτερη ἀρχοντιὰ παρὰ τὴν ἀρχοντιὰ τοῦ ἑαυτοῦ του.
42. Διδάσκαλε ποὺ δίδασκες καὶ νόμο δὲν ἐκράτεις.
43. Δὲν ἔχει ὁ πτωχὸς μὰ ἔχει ὁ Θεός.
44. Δέσε κόμπο τὴν κλωνά σου νὰ μὴν χάσης τὴν βελόνα σου.
45. Δὲν βλέπει ὁ τυφλὸς ἀλλὰ βλέπει ὁ Θεός.

Ε

46. Ἐγὼ τὸ λέω στὴ γάτα μου καὶ ἴκεινη στὴν οὐρά της.
47. Ἐμαθε ἢ γριά στὰ σῦκα καὶ καθ' ἡμέρα τ' ἀναζήτα.
48. Εἶπε ὁ γαῖδαρος τὸν πετεινὸ κεφάλαι.
49. Εὐχὴ γονέων λάβε καὶ στὸ βουνὸ ἀνέβα.
50. Εἶπα ν' ἄχης χίλια πρόβατα δὲν θέλεις οὔτε οὐρά.
51. Ἐκεῖ ποὺ εἶσαι ἤμουνα καὶ ἴκει ποὺ εἶμαι θ' ἄρθης.
52. Ἐν τὴ εὐτυχία εὐκολώτατον, ἐν τὴ δυστυχία δυσκολώτατον νὰ εὖρης φίλον.
53. Ἐκατσε ἢ δουλειὰ στὴν πόρτα κί ἴκυνήγησε τὴ φτώχεια.
54. Ἐνὸς κακοῦ δοθέντος μύρια ἴπονται.
55. Ἐνα ὄμορφο φόρεμα μπορεῖ νὰ ντύση καὶ ἴνα ἠλίθιο μὰ δὲν μπορεῖ νὰ τὸν κρύψη.
56. Ἐγὼ στραβῶνω καὶ πουλῶ καὶ σὺ βλέπε καὶ ἀγόραζε.

Ζ

57. Ζεῖσε στὸ Μάη νὰ φᾶς τριφύλλι καὶ τὸν Αὐγουστο σταφύλι.

Η

58. Ἡ φτώχεια θέλει καλοπέρασι.
59. Ἡ καλὴ ἡμέρα φαίνεται ἀπὸ τὸ πρῶν.
60. Ἡ δουλειὰ νικάει τὴ φτώχεια.
61. Ἡ πείνα περνάει ἀπ' τὸ σπίτι τοῦ δουλευτῆ μὰ μέσα δὲν μπαίνει.
62. Ἡ ἀργία γεννᾷ κάθε ἀμαρτία.
62. Ἡ ἀρχοντιά μυρίζει ἀπὸ μακρῶν.
64. Ἡ τεμπελιά κουράζει πιδὸ πολὺ ἀπὸ τὴν ἐργασία.
65. Ἡ διάσηψη φήνει τὸ ψωμί, μὰ δὲν τὸ καλοφήνει.
66. Ἡ ἀλήθεια πλέει σὰν τὸ λάδι στὸ νερό.
67. Ἡ ὁμόνοια φτιάνει σπίτι καὶ ἡ διχόνοια τὸ χαλάει.
68. Ἡ ὑπομονὴ φτιάχνει σπίτι.
69. Ἡ γλώσσα κόκκαλα δὲν ἔχει καὶ κόκκαλα τσακίζει.
70. Ἡ νύχτα βγάζει ἐπίσκοπο καὶ ἡ αὐγὴ μητροπολίτη.
71. Ἡ ἀλήθεια λεγομένη, ἢ μισῆ συχωρεμένη.
72. Ἡ Σοφία εἶναι λαμπρὴ καὶ δὲν μαραίνεται ποτέ.
73. Ἡ δικαιοσύνη εἶναι ἀθάνατος.
74. Ἡ καθαριότης εἶναι μισῆ ἀρχοντιά.
75. Ἡ ἀλεποῦ ὅταν δὲν φτάνη τὰ σταφύλια λέει πῶς εἶναι ἄγουρα.
76. Ἡ γάτα ὅταν δὲν φτάνη τὸ σηκῶτι λέει πῶς βρωμά.
77. Ἡ καλὴ γυναίκα κάνει καὶ Ἐκκλησία.
78. Ἦλθανε τώρα τ' ἄγρια νὰ διώξουνε τὰ ἡμέρα.
79. Ἡ τιμὴ, τιμὴ δὲν ἔχει καὶ χαρᾶς του ποὺ τὴν ἔχει.
80. Ἡ μάννα ἢ λιμπισαριὰ κάνει τσιμπλιάρικα παιδιά.

Κ

81. Κάμε τὸ καλὸ κι' ἄς κοίτεται.
82. Κάμε τὸ καλὸ καὶ ρίχτο στὸ γιαλό.
83. Κολιὸς καὶ σαρδέλλα ἀπὸ μιὰ βαρέλα.
84. Κάνε με προφήτη νὰ σὲ κάνω πλούσιο.
85. Κάλλιο νὰ βγῆ τὸ μάτι σου παρὰ τὸνομά σου.
86. Κάλλιο ἀργὰ παρὰ ποτέ.
87. Κάλλιο πέντε εἰς τὸ χέρι παρὰ δέκα καὶ καρτέρι.
88. Καπνὸς χωρὶς φωτιὰ δὲν γίνεται.
89. Κι' ἂν ἀκόμα εἶσαι πλούσιος νὰ μὴ εἶσαι ἀργός.
90. Κάλλιο γαϊδουρόδενο παρὰ γαϊδουρογύρευε.
91. Κάλλιο πρῶτος στὸ χωριὸ παρὰ ἔσχατος στὴν πόλι.
92. Καλομελέτα κι' ἔρχεται.
93. Καλῶς τηνε τὴν συμφορὰ μονάχα νᾶναι μόνη.
94. Κάλλιο λάχανα μ' ὁμόνοια, παρὰ ζάχαρι μὲ γκρίνια.
95. Κανηγοπούλης καὶ ψαρᾶς ἔρημα τὰ «καλούδια του».
96. Κόρακας κοράκου μάτι δὲ βγάζει.
97. Κάλλιο στὸ μαλλί μου παρὰ στὴν κεφαλὴ μου.
98. Κατὰ μάννα κατὰ κύρη εἶν' ὁ γιὸς κι' ἡ θυγατέρα.
99. Κάτινος χαρίζανε γαῖδαρο καὶ τὸν κύτταξε στὰ δόντια.

100. Λαλώνοντας μὲν πολλάκις μετενόησά, σιωπήσας δὲ οὐδέποτε:
101. Λαγὸς πιπέρι ἔτριβε κακὸ τοῦ κεφαλιοῦ του.
102. Λούζεις με, χτενίζεις με ξέρω ποιά εἶν' ἡ μάννα μου.
103. Λεῖψε ἀπὸ τὸ καλὸ νὰ μὴ σὲ κολλήση κρίμα.

M

104. Μὲ τὸν ἥλιο τὰ βάζομε, μὲ τὸν ἥλιο τὰ θγάζομε.
105. Μ ὅποιο δάσκαλο καθήσης τέτοια γράμματα θὰ μάθης.
106. Μὴ κάνης ποτὲ καινούργιο φίλο πρὶν ἐξετάσης πὼς φέρθηκε μὲ τοὺς παληοὺς του φίλους.
107. Μάθε τὴν ὀρθογραφία νὰ κερδίσης τὴ σοφία.
108. Μηδένα πρὸ τοῦ τέλους μακάριζε.
109. Ματαιιότης, ματαιοτήτων τὰ πάντα ματαιιότης.
110. Μάθε τέχνη κι ἄστηνε καὶ σᾶν πεινάσης πιάστηνε.
111. Μαῦρα χέρια κάνουν ἄσπρο ψωμί.
112. Μὴν ἀφήνης γιὰ τὴν αὔριον ὅτι μπορεῖς νὰ κάνης σήμερον.
113. Μὴν ἀπελπίζεις ἄνθρωπο μὲ τὴ δική σου γνώσι γιατί δὲν ξέρεις ὁ Θεὸς τί ἔχει νὰ τοῦ δώση.
114. Μήνας ποὺ δὲν ἔχει «Ρό» βάλε στὸ κρασί νερό.
115. Μιὰ τοῦ κλέφτη, δυὸ τοῦ κλέφτη, τρεῖς καὶ τὴν κακή του ἴμερα.
116. Μάτια ποὺ δὲν θωροῦνται γρήγορα λησμονιοῦνται.
117. Μὴν ἐμπίστευτῆς στὸ φίλο σου καὶ πῆς τὸ μυστικό σου, φίλος τὸ φίλο θὰ τὸ πῆ κι' εἶναι κακὸ δικό σου.

N

118. Νέο φτωχό, μὴ λυπηθῆς.
119. Νᾶναι τὰ Χριστούγεννα στεγνὰ τὰ Φῶτα χιονισμένα.
120. Νερὸ ποὺ τρέχει ἀράχνη δὲν θγάζει.

O

121. Ὁ Θεὸς ἀργεῖ ἀλλὰ δὲν λησμονεῖ.

122. Ὅποιος δὲν βλέπει ποὺ πατᾶ στὴ λάσπη θὲ νὰ πέση.
123. Ὁ Φλεβάρης κι' ἄν φλεβίση καλοκαίρι θὰ μυρίση.
124. Ὅποιος δὲν ξέρει νὰ βοηθᾶ, μένει κατάμονος καὶ δυστυχᾶ.
125. Ὅσο θέλεις βρόντα στοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα.
126. Ὅσο βιάζεται ἢ γριὰ τόσο κόβεται ἢ κλωστή.
127. Ὁ Θεὸς εἶναι ὑψηλὰ μὰ βλέπει χαμηλά.
128. Ὁ ἀργὸς κάθε ἴμερα ἔχει γιορτῆ.
129. Ὅποιος βαριέται πολλὰ στεριέται.
130. Ὅποιος τρέχει στὴν ἀρχὴ γρήγορα ἀποσταίνει.
131. Ὁ χαρακτήρας ἔχει περισσότερη ἀξία ἀπὸ κάθε ἄλλη ἰδιότητα στὴ ζωή.
132. Ὅποιος φυλάει τὰ ρούχα του ἔχει τὰ μισά.
133. Ὅποιος θέλει τὰ πολλὰ χάνει καὶ τὰ λίγα.
134. Ὅποιος λέει τὴν ἀλήθεια τὸ Θεὸ ἔχει βοήθεια.
135. Ὁ λύκος ἄν ἐγέρασε καὶ ἄσπρισε τὸ μαλλί του, οὔτε ἢ γνώσι του ἄλλαξε οὔτε ἢ κεφαλή του.
136. Ὅποιος δὲν ἔχει μυαλὸ ἔχει πόδια.
137. Ὅποιος ἀνακατώνεται μὲ τὰ πίτουρα τὸν τρῶν' οἱ κόττες.
138. Ὅ,τι τραβάει τὸ κορμί, τὰ φταίει τὸ κεφάλι.
139. Ὅποιος βιάζεται σκοντάφτει.
140. Ὅ,τι σπεῖρεις θὰ θερίσης.
141. Ὅποιος ἔχει τὰ γένεια ἔχει καὶ τὰ χτένια.
142. Ὅ,τι σπέρνει ὁ ἄνεμος τὰ θερίζει ἢ θύελλα.
143. Ὁ ἄνδρας κάνει τὴ γυναῖκα χῶμα, τὴν κάνει καὶ κορῶνα.
144. Ὁ χρόνος δὲν κάνει σοφοὺς κάνει μόνο γέρους.
145. Ὁ χρόνος τὰ πάντα δαμάζει.

146. Ὁ χρόνος εἶναι γιατρός.
147. Ὅ,τι λάμπει δὲν εἶναι χρυσός.
148. Ὅταν θέλης νὰ γίνῃ ἡ δουλειά σου νὰ πᾶς μόνος σου, κι' ἂν δὲν θέλης νὰ γίνῃ νὰ στείλῃς ἄλλον.
149. Ὁ λύκος ἔχει τὸνομά κι' ἡ ἄλεπού τὰ πνίγει.
150. Ὅποιος καεῖ στὴ σοῦπα φυσάει καὶ τὸ γιουρτί.
151. Ὅπου ἀκούς πολλὰ κεράσια κράτα μικρὸ καλάθι.
152. Οὔτε τὸ διάβολο ν' ἀπαντήσης, οὔτε τὸ σταυρό σου νὰ κάνῃς.
153. Ὅποιος βαρυέται νὰ ξυμώση, πέντε ἡμέρες κοσκινάει.
154. Ὁ κόρακας κοράκου μάτι δὲ βγάζει.
155. Ὅπου πηδήξῃ ἡ κατσικά θὰ πηδήξῃ καὶ τὸ κατσικάκι.
156. Ὁ πνιγμένος ἀπὸ τὰ μαλλιά τῆς κεφαλῆς του πιάνεται.
157. Ὅποιος πίνει βερεσέ, δυὸ φορὲς μεθάει.
158. Οἱ δχνεισταὶ θυμούνται καλύτερα ἀπὸ κείνους ποὺ χρωστοῦνε.
159. Οἱ ἀπείρως μικροὶ ἔχουν ἀπείρως μεγάλη περιφάνεια.
160. Ὁ νηστικὸς στὸν ὕπνο του καρβέλια βλέπει.
161. Ὅσα δὲν φέρνει ὁ χρόνος τὰ φέρνει ἡ στιγμή.
162. Ὅποιος πονάει, φίλε μου, γαιδουρινὰ φωνάζει.
163. Ὁ κάβουρας στὴν τρύπα του εἶναι μέγας Ρήγας.
164. Ὁ χωριάτης, φίλε μου, θέλει ἐνάμισο χωριάτη.
165. Ὁ ψεύτης καὶ ὁ κλέφτης τὸν πρῶτο χρόνο χαίρονται.
166. Ὅσα δὲν φτάνει ἡ ἄλεπού τὰ κάνει κρεμαστάρια.
167. Ὅποιος σκάδει ἄλλου λάκκο πέφτει ὁ ἴδιος μέσα.
168. Ὅποιος δὲν ἀκούει τοῦ γονιοῦ, παραγωνιὰ καθίζει.
169. Ὅποιος δὲν ξέρει νὰ ὑπομένη χάνει ὅτι περιμένει.

170. Οὐδὲν κρυπτόν ὃ οὐ μὴ φανερόν γεννήσεται.
171. Ὅποιος δὲν ξέρει νὰ φυλάῃ, πολὺ πτωχὸς πεθαίνει.
172. Ὁ κακός, κακὸ ἔχει.
173. Ὁ σβέρκος τοῦ λύκου εἶναι χοντρός διότι κάνει τὶς δουλειές του μοναχός.
174. Ὅσο θέλεις βρόντα στοῦ κουφοῦ τὴν πόρτα.
175. Ὁ οὐρανὸς κι' ἡ θάλασσα ἔχουν τὸ ἴδιο χρῶμα, ὁ πλούσιος καὶ ὁ φτωχὸς θὰ μποῦν στὸ ἴδιο χῶμα.
176. Ὅποιος κυνηγᾷ πολλοὺς λαγοὺς δὲν πιάνει κανένα.
177. Ὁ ποντικὸς στὴν τρύπα του δὲν χωρεῖ καὶ κολοκύθια φέρνει.
178. Οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι δὲ συγκεντρώνουν ἀπλῶς τὶς γνώσεις, τὶς διαλέγουν.
179. Ὅταν εὐτυχῆς πρόσεξε, νὰ μὴν σέ κυριέψῃ ὁ παραλογισμός.
180. Ὅλα μποροῦν νὰ χαθοῦν, θέσεις, πλοῦτη, δόξα. Τὸ μόνο ποὺ δὲν χάνεται εἶναι ἡ μόρφωσις.
181. Ὅπου λαλοῦν πολλοὶ πετεινοί, ἀργεὶ νὰ ξημερώσῃ.
182. Ὅπου μπαίνει ὁ ἥλιος δὲν μπαίνει ὁ γιατρός.
183. Ὅποιος πεινᾷ, στὸν ὕπνο του καρβέλια βλέπει.
184. Ὁ καλὸς καρaboκύρης στὴν φουρτούνα φαίνεται.
185. Οὔτε ὄλα τοῦ γιατροῦ, οὔτε τοῦ πνευματικοῦ.
186. Ὁ φόβος φυλάει τὰ ἔρημα.
187. Ὁ τρελλὸς εἶδε τὸ μεθυσμένο καὶ φοβήθηκε.
188. Οὔτε κακὸ νὰ στεφανωθῆς, οὔτε κακὸ νὰ γεννήσῃς.
189. Ὁ γέρος κι' ἂν κουρντίζεται στὸν ἀνήφορο γνωρίζεται.
190. Ὅπου φτωχὸς κι' ἡ μοῖρα του.
191. Ὅποιος ἔχει πολὺ πιπέρι βάζει καὶ στὰ λάχανα.

Π

192. 'Παπαντή καλοβρεγμένη ή κοφίνα γεμισμένη.
193. Πέτρα που κυλά μαλλί δέν πιάνει.
194. Παπούτσι από τον τόπο σου κι' άς είν' και μπάλωμένο.
195. Παίζει ο λύκος με τ' άρνί;
196. Ποιός στραβός δέν θέλει τὸ φῶς του.
197. Προσκύνα τὸ διάβολο, ὡσπου νὰ περάσης τὸ ποτάμι.
198. Πάρτο νε στὸ γάμο σου νὰ σοῦ πῆ «καὶ τοῦ χρόνου».
199. Πάν μέτρον ἄριστον.
200. Ποιός παινεύει τὴ νύφη μας, ἢ τσιμπλοῦ ἢ μάννα της.

Σ

201. Στραβὰ πηγαίνεις κάβουρα καὶ νὰ ἡ κατάντια σου.
202. Σὺν Ἀθηνᾶ καὶ χεῖρα κίνει.
203. Στους κακούς, τρίςκακο.
204. Σπεῦδε βραδέως.
205. Σκύλος που δέν δαγκώνει ἄστονε νὰ γαυγίζει.
206. Στοῦ κασίδι τὸ κεφάλι μπερμπεριὸ ἀνοίγει.
207. Στοῦ χάρου τὶς λαβωματιές, βοτάνια δὲ χωροῦνε.
208. Στὴ παντρειά καὶ στὸ ταξείδι οὔτε λάδι οὔτε ξύδι.

Τ

209. Τῆς νύχτας τὴ δουλειὰ τὴ βλέπει ἡ μέρα καὶ γελά.
210. Τοῦ φτωχοῦ ἡ τύχη γιὰ καρφὶ γιὰ βελόνι.
211. Τοῦ χαρτοπαίχτη, τοῦ ψαρᾶ, τοῦ κυνηγοῦ τὸ πιάτο, ἑφτὰ φορές εἶν' ἀδειανὸ καὶ μιὰ φορὰ γεμάτο.

212. Τὸ γοργὸν καὶ χάριν ἔχει.
213. Τοῦ Γενάρη τὸ φεγγάρι ἥλιος τῆς ἡμέρας μοιάζει.
214. Τὰ γράμματα εἶναι καλὰ μὰ νᾶχης νοῦ καὶ χάρι.
215. Τὸ ἔξυπνο πουλι ἀπὸ τὴ μύτη πιάνεται.
216. Τὸ καλὸ τὸ παλληκάρι ξέρει κι' ἄλλο μονοπάτι.
217. Τῶνα χέρι νίβει τᾶλλο καὶ τὰ δυὸ μαζὺ τὸ πρόσωπο.
218. Τ' ἀγῶγι ξυπνᾶ τὸν ἀγωγιάτη.
219. Τράβα με νὰ σὲ τραβῶ ν' ἀνεβούμε στὸ βουνό.
220. Τωρινὴ μου γνῶσι νὰ σὲ εἶχα πρῶτα.
221. Τὸν τεμπέλη ἂν τὸν ἔχης τί τὸν θέλεις τὸν προφήτη.
222. Τέτοιος φίλος τέτοια πῆττα.
223. Τῶν φρονίμων τὰ παιδιὰ πρὶν πεινάσουν μαγειρεύουν.
224. Τὸ μάτι τοῦ νυκοκύρη σώζει τὸ χωράφι.
225. Τὰ ξένα χέρια παύουν, ἀλλὰ καίουν.
226. Τῆς ἰδίας οἰκίας προστάτει.
227. Τὸ ἄδικον οὐκ εὐλογεῖται.
228. Τοῦ κακορίζικου ὁ Θεὸς κακὴ βουλή τοῦ βάνει.
229. Τὸ δις ἔξαμαρτεῖν οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ.
230. Τὸ νερὸ δέν ὠφελεῖ ἂν τὸ δέντρο ξεραθῆ.
231. Τὸ κακὸ τὸ ξύδι τὸ βαρέλι του χαλάει.
232. Τ' ἀμπέλια θέλουν ἀμπελοουργοὺς καὶ τὰ καράβια ναῦτες.
233. Τώρα που ἤυραμε τὸν παπᾶ, ἄς θάψωμε καμμιὰ δεκαριά.
234. Τὸ καλύτερο τὸ σταφύλι τὸ τρώει ἡ ἀρκούδα.
235. Τὰ καλὰ τοῦ Γιάννη θέλω καὶ τὸν Γιάννη δέν τὸν θέλω.
236. Τῆς νύχτας τὴ δουλειὰ τὴ βλέπει ἡ ἴμέρα καὶ γελά.
237. Τὸ ψάρι ἀπ' τὸ κεφάλι του βρωμάει.

Φ

238. Φύλαγέ με όταν μ' εὔρης γιά νά μ' ἔχης όταν θέλεις.
239. Φίλε μου στήν ἀνάγκη μου καί ἐχθρέ μου στήν χαρά μου
240. Φασούλι, φασούλι γεμίζει τὸ σακκούλι.
241. Φυλάξου ἀπὸ τ' ἄδικο νά ζήσης χίλια χρόνια.

Χ

242. Χιόνι πέφτει τὸ Γενάρη χαρὲς θάν τὸν Ἄλωνάρη.
243. Χωριὸ πού φαίνεται κολαοῦζο δὲν θέλει.

Ω

244. Ὡσπου νά γίνη τοῦ πλουσίου τὸ κέφι βγαίνει τοῦ
φτωχοῦ ἢ ψυχῆ.
245. Ὡραῖο ἀμπέλι χωρὶς σταφύλια δὲν ἀξίζει τίποτε.

**SISMANOGLIO
MEGARO**

Τιμή Γρόσια 100